

heller ikke deres Berettigelse. Det forekommer mig, at hvis man vil gjøre sig bekendt med de Oplysninger, som Indenrigsministeren giver i Anmærkningerne til Tillægsbevillingen om denne Bevilling, og naar man veed, hvorledes Forholdene paa det paagældende Sted have udviklet sig med videre, maa Enhver kunne skjønne, at det i Virkeligheden er i høi Grad ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, at stride til en saadan Udvidelse af de meget tarvelige Forhold derude. Det næste Punkt er Nr. 16, hvor der er gjort en Henstilling med Hensyn til Brandforsikkring af offentlige Bygninger. Det Spørgsmaal, her er reist, skal blive taget under nærmere Oberveelse, og jeg kan gjerne sige, at indenfor selve Regeringen har der undertiden gjort sig forskellige Meninger gjældende om, hvorvidt man skulde gaa til Brandforsikkring eller ikke. Det er ganske naturligt, at man kan have noget forskjellige Meninger derom, da det jo er bekendt nok, at der er meget betydelige Statsværdier, som ikke ere brandforsikrede. — I Betænkningen findes endvidere omtalt Uudladelse af Tiltrædelsen af to Bevillinger til Havne, den ene paa 11,000 Kr. til Hornbæk Havn, som er en Fortskættelse, paa Grund af at Arbejderne ikke kunne udføres for den Sum, man havde forudsat, saa det var temmelig nødvendigt at gaa til nogen Fortskættelse; den er ganske vist brugt nu. Den anden er til Udvidelse af Taarbæk Havn paa 6,500 Kr., og den er i høi Grad ønskelig, men der ere Arbejderne afluttede; det er en Tilføjning til de allerede gjorte Arbejder og kan forsaavidt udelades. Men Forholdene ere temmelig urimelige, idet der mangler en passende Vandgang for den ene Mole, og den kan kun tilveiebringes ved indre Forbindelsesmidler. — Udvalget har tiltraadt to af mig stillede Vædringsforslag. Det ene er Bevillingen til en nytt Industri- og Landbrugsudstilling i Odense. Den har længe været ventet, det er en flere Aar gammel Restance, som det nu endelig er lykkes her at gennemføre, og jeg kan ikke sige Andet, end at jeg er meget glad ved, at dette Spørgsmaal er kommen ud af Verden paa en saa lykkelig Maade. Jeg antager ogsaa, at Odense og Fyn ere tilfreds dermed. Det Andet er en Bevilling til de samvirkende Landboforeninger, som jeg har stillet, og som det ærede Udvalg har tiltraadt. Jeg har nu kun tilbage at omtale en Bevilling paa 10,000 Kr., der er tiltraadt og gaar ud paa en eventuel Dampskibsart, særlig til Transport af Svin fra Esbjerg til England. Jeg behøver ikke at udtale mig nærmere om selve Bevillingsspørgsmaalet; derom ere vi jo

enige. Men de Herrer ville forstaa, at dette Spørgsmaal staar i nøie Forbindelse med hele Forholdet med vor Svineexport og Svinehggdom. Jeg kunde derfor ønske — og jeg forudsætter, at den ærede Formand ikke har Noget derimod — at gaa lidt nærmere ind paa dette Forhold i Sammenhæng. Jeg skal altsaa begynde med at omtale dette Exportforhold her, der omhandles paa Tillægsbevillingen. Jeg skal dernæst omtale Forholdene i Indlandet, og hvad der her nu kan gøres, og der kan gøres Udskilligt, da Sundhedsforholdene absolut ere forbedrede, og endelig skal jeg omtale Forholdet til Udlandet. Jeg skal altsaa gaa ind paa en nærmere Omtale af disse tre Punkter. Jeg paastjønner isvrigt, at man fra Thingets Side — og jeg kan sige fra Befolkningens Side — har ladet disse Forhold udvikle sig i No, saa at jeg altsaa har kunnet handle, saaledes som det maatte findes nyttigt og rigtigt, nogenlunde usforstyrret. Derfor mener jeg ogsaa nu, da jeg antager, at vi ere komne til et Vendepunkt, om vi ikke just ere helt færdige, saa dog til et væsentlig Vendepunkt, at det kan være rigtigt at omtale det Hele noget nærmere. Jeg mener, at min Udtalelse passende kan knyttes til Forhandlingen om denne Bevilling. Bevillingen gaar ud paa at sætte Indenrigsministeren i Stand til at give nogen Subvention til en eventuel Dampskibsart, særlig med Hensyn til Transport af Svin til England. Jeg skal tillade mig at minde om, hvad vistnok Mange vide, at en saadan Fart vil blive sat i Gang uden Subvention. Strax efter at Bevillingen var tiltraadt, og det var blevet officielt, annoncerede det forenede Dampskibsselskab, at det indtil videre vilde hver Lørdag fra den 17de Marts lade et Dampskib gaa fra Esbjerg til Hull uden Subvention. Deraf følger imidlertid ikke, at dette Forhold vil blive varigt, jeg tror nok, det vil være rigtigt og nyttigt, at der kommer en nærmere Forhandling med dette Dampskibsselskab saavel som med andre, der ogsaa synes at ønske at fare der. Jeg tænker mig navnlig, at det vilde være rigtigt, om Indenrigsministeren sørgede for det fornødne Tilsyn ombord i Skibene ved Konduktører o. desl., Noget, man har kjendt tidligere, og jeg forhandler i denne Retning for Dieblirket. Det er heller ikke givet, at det just er denne Route man skal have, eller at man alene kan nøies med den. Derfor er der i Dieblirket Forhandlinger i Gang om, hvorledes det hele Forhold skal ordnes, og jeg haaber, at de ville føre til Maalet. Som sagt, foreløbig er det et privat Dampskibsselskab, som har taget Sagen i sin Haand for egen Reg-